

Nykøbing-Rørvig Kommunes planer består tilsyneladende i at give en begrænset gruppe af ældre, der er visiteret til praktisk hjemmehjælp, valgfrihed til, om de vil benytte den kommunale hjemmehjælp eller private virksomheder under hjemmeserviceordningen.

Hvis de ældre vælger at benytte hjemmeservicevirksomheder, forstår jeg, at det er intentionen, at Nykøbing-Rørvig Kommune vil refundere den ældre forskellen mellem tilskuddet under hjemmeserviceordningen og den samlede pris, som hjemmeservicevirksomhederne skal have for at levere ydelsen.

Denne konstruktion vil kunne føre til besparelser på kommunens udgifter til hjemmehjælp, idet man kan forestille sig, at det beløb, som kommunen refunderer, vil være mindre end de udgifter, kommunen vil have, hvis den selv udfører hjemmehjælpsydelsen.

Det er utilsigtet brug af hjemmeserviceordningen, hvis den anvendes til at nedbringe en kommunes udgifter til hjemmehjælp. Et forsøg, der omfatter den ovenfor beskrevne finansielle sammenkædning af hjemmehjælp og hjemmeservice, vil derfor være utilsigtet brug af hjemmeserviceordningen.

Spm. nr. S 1062

Til forskningsministeren (1/3 95) af:

Bodil Thrane (V):

»Vil ministeren pålægge Telecom ved nedlæggelse af lyslederkabler på private grunde (telefonlovens § 9) at indføre regler, der holder grundejere økonomisk skadesløse, hvad angår ansvaret for tilfældige overgravninger af lyslederkabler på deres grunde, eller alternativt fastsætte en overgrænse for erstatningsansvar, der hindrer, at de pågældende grundejere ifalder et erstatningsansvar, som kan være ødelæggende for deres økonomi?«

Begrundelse

Landmænd i Vendsyssel har startet en aktion mod Telecom, hvorefter de opfordrer grundejere til at nægte Telecom ret til at nedgrave lyslederkabler på deres grunde, f.eks. landbrugsjendommers marker.

Årsagen er forlydender i landbrugspressen om, at landmænd ved overgravninger af sådanne kabler kan risikere erstatningskrav helt op til 300.000 kr.

Imidlertid giver loven ret til nedlæggelse af sådanne kabler mod fuld erstatning for skade og ulemper.

Hvad enten denne overgrænse indføres eller ej, bør der naturligvis i de beløb, der udbetales til grundejerne, være plads til præmie til forsikringer, som kan dække det fulde erstatningsansvar, så grundejerne, herunder landmænd, ikke bringes i økonomisk risiko.

Mens tidligere skader på telefon- og telegrafledninger var af beskedent økonomisk omfang, kan reparation og andre foranstaltninger i forbindelse med brud på lyslederkabler være langt mere kostbare. Tilmed kan udviklingen bevirke, at der overalt i landet i langt større omfang end før nedgraves sådanne kabler såvel til lokal som til national og international anvendelse.

Svar (13/3 95)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

I anledning af det stillede spørgsmål er der indhentet vedlagte udtalelse af 7. marts 1995 fra Tele Danmark A/S. (Ikke optrykt her).

Spørgeren anfører i begrundelsen, at der kan risikeres erstatningskrav for landmænd på helt op til 300.000 kr. ved overgravninger af lyslederkabler. Det fremgår imidlertid af Tele Danmarks udtalelse, at det typiske erstatningskrav i disse tilfælde ligger i en størrelsesorden på mellem 25.000 og 50.000 kr.

Det må understreges, at kabelnedlægning i landbrugsjord som altovervejende hovedregel sker efter aftale med lodsejerne på vilkår, som er aftalt mellem landboorganisationerne Dansk Familielandbrug, De danske Landboforeninger, Dansk Erhvervsjordbrug og på den anden side teleadministrationerne.

Af aftalen fremgår bl.a., at retablering af kabelanlæg efter beskadigelse i alle tilfælde foretages på anlægsmyndighedens bekostning, når beskadigelsen er sket i en dybde af indtil 60 cm.

Først når beskadigelsen er sket i en større dybde end 60 cm, sker retableringen under hen syn til dansk rets almindelige erstatningsregler.

Aftalen indebærer endvidere, at lodsejeren kan anmode teleselskabet om vederlagsfrit at påvise og eventuelt flytte nedlagte kabler, hvis